

متن کامل تازه ترین گزارش البرادعی درباره ایران

متن کامل گزارش محمد البرادعی که ساعاتی پیش در میان نمایندگان 35 عضو شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار گرفت به شرح زیر است:

اجرای توافقات پادمان ان‌پی‌تی و مفاد مرتبط با قطعنامه‌های 1737 (2006)، 1747 (2007) و 1803 (2008) شورای امنیت سازمان ملل در جمهوری اسلامی ایران

گزارش مدیر کل

1- مدیر کل آژانس در 22 فوریه 2008 درباره اجرای توافقات پادمان ان‌پی‌تی و مفاد مرتبط با آن در قطعنامه‌های 1737 (2006)، 1747 (2007) شورای امنیت سازمان ملل در جمهوری اسلامی ایران (ایران) ارایه کرد (GOV/2008/4) این گزارش که شامل تحولات مرتبط با آن از آن تاریخ تاکنون به شمار می‌رود به شورای حکام آژانس و شورای امنیت که در قطعنامه 1803 (2008) خود به تاریخ 3 مارس 2008 از مدیر کل خواسته گزارش دیگری درباره این موضوع طی 90 روز ارایه کند، ارایه شده است.

A- فعالیت‌های کنونی مربوط به غنی‌سازی

2- ایران از زمان گزارش قبلی تاکنون به کار واحد IR-1 اولیه حاوی 3 هزار دستگاه در مرکز غنی‌سازی سوخت (FEP) ادامه داده است. کار نصب در چهار واحد دیگر نیز ادامه داشته است. در 7 ماه می 2008، به دو آبشار 164 دستگاهی (IR-1) در یکی از این چهار واحد گاز UF6 تزریق شد و آبشاری دیگر در همین واحد بدون تزریق گاز UF6 در شرایط خلاء قرار گرفت. نصب 15 آبشار در آن واحد ادامه دارد. همه مواد هسته‌ای در مرکز غنی‌سازی سوخت بعلاوه آبشارهای نصب شده تحت محدودیت‌ها و نظارت آژانس قرار دارد. از زمان فهرست برداری فیزیکی (PIT) در 12 دسامبر 2007 و 6 می 2008، دو هزار و 300 کیلوگرم گاز UF6 به آبشارهای در حال کار تزریق شدند. این مقدار، جمع کل مقدار گاز UF6 تزریق شده به آبشارها از زمان عملیات در فوریه 2007 به 3 هزار و 970 کیلوگرم رسیده است.

3- ایران در 10 آوریل 2008 درباره طرح‌های خود برای نصب نسل جدید سانتریفیوژهای غیرحساس (IR-3) در مرکز غنی‌سازی سوخت آزمایشی (PFEP) به اطلاع آژانس رساند. آژانس در 19 آوریل 2008، تایید کرد که دو سانتریفیوژ از نوع IR-3 در مرکز PFEP نصب شده است. در فوریه 2008، بازرسان آژانس یادآور شدند که ایران همچنین 20 سانتریفیوژ از نوع IR-1 را که در یک آبشار 20 دستگاهی کار می‌کردند را به مدت زمانی کوتاهی به مرکز غنی‌سازی سوخت آزمایشی منتقل کرده و بعد از آن این دستگاه‌ها از آن مرکز جابجا شدند.

4- ایران بین 28 ژانویه و 16 ماه می 2008 حدوداً در کل 19 کیلوگرم گاز UF6 به آبشار 20 دستگاهی، تنها واحد متشکل از دستگاه‌های از نوع IR-2، آبشار 10 دستگاهی از نوع IR-2 و یک دستگاه تکی از سانتریفیوژ نوع IR-3 در مرکز غنی‌سازی سوخت آزمایشی تزریق کرده است. همه مواد در این مرکز PFEP، بعلاوه منطقه آبشاری تحت محدودیت‌ها و نظارت آژانس قرار دارند.

5- نتایج نمونه‌های گرفته شده در مرکز غنی‌سازی سوخت FEP و مرکز PFEP نشان می‌دهد که این مراکز همانگونه که اظهار شده بود به فعالیت پرداخته‌اند. نمونه‌ها نشان دهنده اورانیوم با غنای پایین (تا 4 درصد از نوع ایزوتوپ U-235)، اورانیوم طبیعی و مواد اورانیوم تهی‌شده (کمتر از 4 دهم درصد از اورانیوم U-235) بودند. ایران سطح غنی‌سازی در مرکز غنی‌سازی سوخت را تا 4/7 درصد U-235 اعلام کرده بود. از مارس 2007، چهارده بازرسی سرزده انجام شد.

B- فعالیت‌های بازفرآوری

6- آژانس به نظارت بر استفاده و ساخت سلول‌های در راکتور تحقیقاتی تهران (TRR)، تاسیسات تولید رادیوایزوتوپ‌های "ژنون" و "یدین"، "مولی‌بدنیوم" موسوم به تاسیسات "MIX" و راکتور تحقیقات هسته‌ای ایران (IR-40)، با وجود بازرسی‌ها و راستی‌آزمایی مربوط به اطلاعات مربوط به طراحی، ادامه داده است. نشانه‌ای دال بر فعالیت‌های مربوط به بازفرآوری در این تاسیسات مشاهده نشده است. ضمن این که ایران عنوان کرده فعالیت‌های تحقیق و توسعه (R&D) در این کشور در جریان نیست آژانس این امر را تنها در سه تاسیسات مورد تایید قرار می‌دهد چرا که تدابیر مربوط به پروتکل الحاقی در اختیار نبوده است.

C- راکتور آب سنگین و پروژه‌های مربوطه

7- آژانس در 13 ماه می 2008 اقدام به راستی‌آزمایی اطلاعات مربوط به طراحی در راکتور تحقیقات هسته‌ای ایران (IR-40) کرده و عنوان کرد که عملیات عمرانی در این تاسیسات ادامه دارد. آژانس با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای به نظارت خود بر وضعیت مرکز تولید آب سنگین ایران ادامه داد.

8- آژانس در 10 ماه می 2008، راستی‌آزمایی اطلاعات مربوط به طراحی را در مرکز تولید سوخت (FMP) انجام داد. اگر چه روند تولید گلوله‌ها برای سوخت راکتور آب‌سنگین تقریباً کامل شده است و برخی از گلوله‌های آزمایشی تولید شده‌اند، تولید میله‌های سوختی و روندهای سوار کردن سوخت هنوز فاقد تجهیزات اساسی است.

دیگر موضوعات عملی

9- از سوم فوریه 2008 تا 12 می 2008 تقریباً 11 تن اورانیوم به شکل UF6 تولید شد. مقدار کل اورانیوم به این شکل که در تأسیسات تبدیل اورانیوم از مارس 2004 تولید شد به 320 تن رسیده که تمام روند تولید این میزان تحت نظارت آژانس بوده است. ایران اظهار داشت که فعالیت‌های تحقیق و توسعه مرتبط با تبدیل اورانیوم را در اصفهان انجام نمی‌دهد.

D-2 اطلاعات طراحی

10- آژانس در 30 مارس 2007 از ایران خواست که تصمیم خود درباره تعلیق اجرای متن اصلاح‌شده بخش عمومی ترتیبات فرعی خود کد 1/3 را بازنگری کند اما پیشرفتی در این خصوص حاصل نشده است.

11- ایران در مارس و آوریل 2008 اطلاعات اصلاح‌شده طراحی برای FEP و PFEP را ارائه داد که نشان می‌داد سانتریفیوژها در واحد 18 آبشاری (A26) جدید در FEP نصب می‌شود و این که انواع جدید سانتریفیوژهای IR-2 و IR-3 در PFEP نصب خواهد شد. این تغییرات چشمگیر هستند و در این حد باید با آژانس مذاکره می‌شد زیرا بر اساس کد 1/3 بخش عمومی ترتیبات فرعی، 60 روز پیش از اصلاحاتی که قرار بود کامل شوند، بود. این آژانس می‌تواند اطمینان دهد که تمامی اقدامات حفاظتی لازم از جمله بازدارندگی و نظارت پیش از این که UF6 در سانتریفیوژهای جدید نصب شده به کار رود، انجام شد.

D-3 دیگر موضوعات

12- تمامی محموله‌های سوخت که از روسیه برای استفاده در نیروگاه هسته‌ای بوشهر وارد شد از فوریه 2008 تحت مهر و موم کامل آژانس قرار دارند.

13- آژانس در دوم آوریل 2008 از ایران خواست برای شفاف‌سازی به این نهاد دسترسی به مکان‌های بیشتر را که با ساخت سانتریفیوژها، تحقیق و توسعه در زمینه غنی‌سازی اورانیوم، استخراج معدن اورانیوم و تهیه آن در ارتباط هستند، فراهم سازد. ایران تا این زمان با این درخواست آژانس موافقت نکرده است.

E- ابعاد نظامی احتمالی

14- علاوه بر اجرای پروتکل الحاقی ایران، برای این که آژانس بتواند تا با توجه به غیبت مواد و فعالیت‌های هسته‌ای اعلام نشده در این کشور تضمین‌های لازم را ارائه دهد، تهران باید پرسش‌های مرتبط با مطالعات ادعایی را پاسخ دهد، اطلاعات بیشتر درباره شرایط دستیابی به مدرک فلز اورانیوم را ارائه دهد، تهیه و فعالیت‌های توسعه و تحقیق نظامی موسسات و شرکت‌های مرتبطی را که می‌تواند با برنامه هسته‌ای ارتباط داشته باشند، شفاف‌سازی کند، و همچنین تولید تجهیزات و قطعات هسته‌ای توسط شرکت‌های متعلق به صنایع دفاعی را توضیح دهد.

15- طی نشست 21 تا 22 آوریل 2008 در تهران، ایران با پاسخگویی به مطالعات ادعایی، تهیه و فعالیت‌های توسعه و تحقیق نظامی موسسات و شرکت‌های مرتبط و همچنین پرسش‌هایی که در نامه‌های هشتم و دوازدهم فوریه 2008 آژانس موافقت کرد. آژانس در نهم می درخواستی برای شفاف‌سازی‌های بیشتر در خصوص ماهیت برنامه هسته‌ای ایران ارائه کرد. ایران نیز پاسخ به این پرسش‌ها را در 23 می 2008 ارائه داد که هم‌اکنون توسط آژانس مورد بررسی قرار دارد.

16- نشست‌های بعدی تهران در 28 تا 30 آوریل و 13 تا 14 می 2008 نیز آژانس برای بررسی ایران، اطلاعات مربوط به مطالعات ادعایی درباره پروژه نمک سبز، آزمایش مواد منفجره با حساسیت بالا و پروژه پوشش کلاهک موشکی را ارائه کرد. این اطلاعات شامل این مواردی می‌شد که ایران در فوریه 2008 از بررسی آن امتناع کرده بود. این اطلاعات که از سوی چند کشور عضو به آژانس ارائه شده بود، به نظر می‌رسد از چند منبع در دوره‌های زمانی متفاوت جمع‌آوری شده و به طور کلی نامتناقض است. آژانس بیشتر این اطلاعات را تنها به شکل الکترونیکی به دست آورده است و مجاز به ارائه کپی به ایران نبود.

17- یک مورد از مطالعات ادعایی به تبدیل اورانیوم دی‌اکسید به UF4 است که به عنوان نمک سبز معروف شده است. مورد دوم نیز به توسعه و آزمایش تجهیزات آتش‌زا با ولتاژ بالا و سیم‌های ارتباطی انفجاری، آتش‌زن هم‌زمان چند چاشنی سیم انفجاری، ترتیبات آزمایشی زیرزمینی و آزمایش دست کم یک سیستم شوک انفجاری، تبدیلی و فضایی کامل که می‌تواند برای انفجار دستگاه هسته‌ای کاربرد داشته باشد، مربوط می‌شد. همچنین مورد سوم مطالعات ادعایی به توسعه بازسازی طرح هسته داخلی کلاهک پوششی موشک شهاب 3 برای تطبیق دادن با کلاهک هسته‌ای ارتباط داشت.

18- ایران در 14 می 2008 برآورد کلی خود را از اطلاعات ارائه شده از سوی آژانس تهیه کرد. ایران اظهار داشت که این مدارک نشان نمی‌دهد که جمهوری اسلامی در زمینه سلاح اتمی کار می‌کرده است. ایران همچنین گزارش داد که این مدارک صحت ندارند و ساختگی هستند. ایران بحث نکرد که بخشی از این اطلاعات در مدارک دقیق وجود داشت اما گفت که این فعالیت‌ها به کاربردهای نظامی متعارف مربوط می‌شد. ایران اعلام کرد که این مدارک شامل موارد نادرست بسیاری است و بسیاری دیگر بر اساس اطلاعات روزمره بنا شده است. ایران همچنین اظهار داشت که جمهوری اسلامی برنامه تولید سلاح اتمی نداشت و نخواهد داشت.

19- بر اساس این مدارک که نشان می‌دهد ایران برای توسعه قابلیت اضافی برای تبدیل دی‌اکسید اورانیوم به UF4 (نمک سبز) فعالیت می‌کرد. ایران گفت که هیچ تصمیمی برای اجرای چنین پروژه‌ای نداشت و این فن‌آوری را برای UCF لازم دارد.

20- ایران درباره فعالیت ادعایی برای طراحی و ساخت یک چاشنی سیم انتقال انفجاری و آتش‌زن مناسب با چاشنی اعلام کرد که آزمایش هم‌زمان با دو تا سه چاشنی را با دقت زمانی حدود یک میلیونیم ثانیه انجام داد. اما ایران گفت که این آزمایش برای کاربردهای نظامی متعارف و همچنین غیرنظامی انجام شد.

21- ایران درباره مدارک مرتبط با ارتباطات درون سازمانی میان پروژه نمک سبز و پروژه اصلاح موشک شهاب 3 برای حمل کلاهک هسته‌ای اظهار داشت، از آنجا که این مدارک از سوی آژانس نشان داده نشد، نمی‌تواند در این باره اظهار نظر کند. هرچند این مدارک به آژانس نشان داده شده بود که به این نتیجه‌گیر منجر شد، متأسفانه در جایگاهی نبود که به ایران نشان دهد.

22- در خصوص شش گزارش فنی مرتبط با تلاش‌هایی برای طراحی کلاهک پوششی محفظه حمل موشک شهاب 3، ایران پاسخ داد که این فایل‌های الکترونیکی به راحتی قابل دستبرد و تحریف هستند. همچنین اظهار داشت که این مدارک کامل نیستند و ساختار این گزارش متفاوت است که تردیدهای جدی به صحت و سقم آن وجود دارد.

23- آژانس هم‌اکنون به تخمین اطلاعات و توضیحات ایران می‌پردازد. ایران در این مرحله تمامی اطلاعات لازم آژانس را ارائه نکرده است و دسترسی به مدارک و اشخاص لازم برای تأیید بیانیه‌های ایران در دست نیست. در راستای تبادل نظر در 14 می 2008، آژانس بر این عقیده است که ایران اطلاعات مضاعف به ویژه درباره مواد منفجره با حساسیت بالا و فعالیت‌های مرتبط با آزمایش موشک در اختیار دارد که می‌تواند ماهیت این مطالعات ادعایی را روشن‌تر کند و این کشور باید آنها را به آژانس ارائه دهد.

24. باید خاطر نشان کرد که آژانس هیچ اطلاعاتی - به جز سند فلز اورانیوم- درباره طرح واقعی یا تولید اجزای مواد هسته‌ای تسلیحات هسته‌ای یا اجزای کلیدی مشخص دیگر از قبیل چاشنی‌ها یا

مطالعات فیزیک هسته‌ای مرتبط توسط ایران در اختیار ندارد. با نظر به سند فلز اورانیوم پیدا شده در ایران، پاکستان، در پاسخ به درخواست آژانس (GOV/2007/58 پاراگراف 25)، تایید کرده است که سندی مشابه در پاکستان وجود دارد.

25. از آنجایی که آژانس هیچگونه فعالیت هسته‌ای را در کلاه‌دوز یا پارچین نیافته است (GOV/2003/75 پاراگراف 10، GOV/2005/67 پاراگراف 41، GOV/2005/87 پاراگراف 46، 15/2006 پاراگراف 32)، نقش موسسات نظامی مرتبط از قبیل مرکز مطالعات فیزیک، موسسه فیزیک کاربردی، و موسسه تحقیق آموزش و کارکنان آنها نیاز به شناسایی بیشتری دارند، همچنین با نظر به اینکه عناصر اصلی اجزای سانتریفیوژها در کارگاه سازمان صنایع دفاع تولید می‌شوند (GOV/2004/11 پاراگراف 37 و GOV/2004/34 پاراگراف 22). آژانس همچنین خواستار روشن شدن دلایل دخالت و درگیری موسسات نظامی مرتبط، در پشتیبانی از برنامه هسته‌ای است.

F. خلاصه

26. آژانس قادر بوده است تا عدم انحراف در مواد هسته‌ای اعلام شده از سوی ایران را تایید کند. ایران به بازرسان آژانس اجازه دسترسی به مواد هسته‌ای اعلام شده را داده و گزارش‌های بررسی مواد هسته‌ای را در رابطه با فعالیت‌ها و مواد هسته‌ای اعلام شده، در اختیار آژانس قرار داده است. اما ایران متن اصلاح شده قسمت کلی ترتیبات فرعی، کد 3.1 را درباره تهیه اولیه اطلاعات طراحی، اجرایی نکرده است.

27. مطالعات ادعایی درباره پروژه نمک سبز، آزمایش مواد با قابلیت انفجار بالا و پروژه دستگاه حمل کلاهک موشکی هنوز جزء موارد نگران کننده باقی مانده‌اند. شفاف‌سازی این موارد برای ارزیابی ماهیت برنامه هسته‌ای ایران در گذشته و حال ضروری است. ایران توافق کرده است تا درباره مطالعات ادعایی توضیحاتی ارائه کند. اما این کشور هنوز تاکید می‌کند که ادعاهای مطرح شده بی اساس و ساختگی هستند.

28. ارزیابی کلی آژانس از ماهیت برنامه هسته‌ای ایران، در میان موارد دیگر، نیازمند تشخیص نقش سند فلز اورانیوم و توضیحات ایران درباره پشتیبانی برخی موسسات نظامی مرتبط از برنامه هسته‌ای که جزء مسائل باقیمانده هستند، است. ایران باید توضیحات واقعی را در دفاع از اظهاراتش درباره مطالعات ادعایی و سایر اطلاعات درباره انحراف نظامی احتمالی ارائه کند. پاسخ‌های ایران به نامه آژانس مورخه 9 می 2008 تا تاریخ 23 می 2008 توسط آژانس دریافت نشده بود و هنوز مورد ارزیابی آژانس قرار نگرفته است. ایران باید اطلاعات، توضیحات و دسترسی درخواستی آژانس که در این گزارش مطرح شده را بدون تاخیر بیشتر فراهم کند. این نکته نیز باید مورد تاکید قرار گیرد که آژانس هیچگونه استفاده از مواد هسته‌ای در رابطه با مطالعات ادعایی نیافته است.

29. ایران برخلاف تصمیمات شورای امنیت سازمان ملل، فعالیت غنی‌سازی مرتبط خود را متوقف نکرده است و به عملیات غنی‌سازی در مرکز غنی‌سازی سوخت آزمایشی و مرکز غنی‌سازی سوخت و نصب دو آبشار جدید و نسل جدید سانتریفیوژها برای اهداف آزمایشی ادامه داده است. ایران همچنین به ساخت راکتور IR-40 ادامه داده است.

30. مدیر کل آژانس از ایران می‌خواهد تا تمام اقدامات لازم برای اعتمادسازی درباره ماهیت برنامه هسته‌ای خود، شامل پروتکل الحاقی را در سریعترین زمان ممکن اجرایی کند.

31. مدیر کل آژانس به طور مقتضی به ارائه گزارش ادامه خواهد داد.

A. اسناد ارائه شده به ایران در ارتباط با مطالعات ادعایی

A.1. پروژه نمک سبز

مدرک 1: یک برگه بدون تاریخ یک صفحه‌ای که به طور آشکارا از شرکت کیمیا معدن (KM) تهیه شده است روند تبدیل UO2 به UF4 با حجم 1 تن در سال از UF4 را نشان می‌دهد. این مدرک با عنوان "نمودار جریان روند- تولید نمک سبز در حد آزمایش" است و کلمات "گروه کیمیا معدن" و "پروژه 13/5ه" روی آن نوشته شده است و شامل شرح کامل تجهیزات و اطلاعات موازنه مواد است.

مدرک 2: یک نامه یک صفحه‌ای با شرح و تفسیر نوشته شده در ماه می 2003 به زبان فارسی، از یک شرکت مهندسی به کیمیا معدن (KM) که در آن خواستار دستورالعمل تهیه یک سیستم کنترل کننده قابل برنامه ریزی منطقی (PLC) شده است.

A.2. آزمایش مواد با قابلیت بالای انفجاری

مدرک 1: تجزیه و تحلیل و مرور نتایج آزمایش چاشنی سیم انتقالی انفجار (EBW)، به تاریخ ژانویه تا فوریه 2004، شامل 11 صفحه گزارش به فارسی درباره کار انجام شده در پروژه 3.12 برای طراحی و ساخت یک چاشنی EBW و یک واحد متناسب با آتش چاشنی به ضمیمه آزمایش 500 چاشنی EBW.

مدرک 2: یک مدرک بدون تاریخ یک صفحه‌ای به زبان فارسی حاوی متن و نمودار طرح کلی برای ترتیبات آزمایش زیرزمینی. این نمودار یک تونل 400 متری که در 10 کیلومتری نقطه آتش قرار دارد را نشان می‌دهد و مکان سیستم‌های الکترونیکی متعددی مثل یک واحد کنترل و یک ژنراتور برق پر قدرت را نشان نیز می‌دهد.

مدرک 3: یک مدرک 5 صفحه‌ای به زبان انگلیسی که در آن آزمایش سیستم چنگانه راه‌انداز چندنقطه‌ای برای منفجر کردن مقدار قابل توجهی از مواد انفجاری با حساسیت بالا نیم کره‌ای شکل و برای نظارت بر گسترش موج انفجار، در انفجار با حساسیت بالا، با استفاده از تعداد زیادی از برنامه‌های تشخیصی شرح داده شده است.

A.3. دستگاه پوشش کلاهک موشک (re-entry)

مدرک 1: يك نامه يك صفحه‌اي به زبان فارسي به تاريخ 3 مارس 2003 از فخری‌زاده به مدیریت گروه صنعتی شهید همت (SHIG)، عطف به " طرح آماد " و با هدف کمک به انتقال سریع داده‌ها در پروژه 111.

مدرک 2: يك نامه يك صفحه‌اي به زبان فارسي به تاريخ 14 مارس 2004 از يك مقام پروژه 110 به دکتر کامران با توصیه به وي به در نظر گرفتن عقیده ناظران پروژه بر اساس گزارش مرتبط با "گروه E1" (بخشی از پروژه 111).

مدرک 3: يك مدرک يك صفحه‌اي بدون تاريخ به زبان فارسي از دفتر پروژه 111 به مهندس فخری‌زاده رئیس طرح آماد، عطف به نشست 28 اگوست 2002 و ارسال گزارش پیشرفت پروژه 111 به مقامات يکي از وزارتخانه‌ها.

مدرک 4: يك مدرک 14 صفحه‌اي به زبان فارسي به تاريخ فوریه و مارس 2003 با تیتراژ "آموزش مقدماتی مستندات"، که هم در متن اصلی و هم در کپی نسخه تقدیمی ارائه شده، شرح می‌دهد که "روش شناسی باید با تولید و مدیریت اسناد و گزارش‌های تکنیکی مطابقت داشته باشد.

مدرک 5- مدرک سه صفحه‌اي يك نامه اجمالی به فارسي مورخ 11 ژوئن 2002 از سوي م. فخری‌زاده به مجری پروژه درخواست گزارشات ماهانه را در بر می‌گیرد که در بیست و پنجم همان ماه با فرمتی خاص تهیه شد، را شامل می‌شد.

مدرک 6- مدرک پنج صفحه‌اي بدون تاريخ به فارسي از دفتر ارکید به مدیریت طراحی فعالیت‌های خاص پروژه 111 گروه‌های E1-E6 و معاون رئیس E خلاصه شده است.

مدرک 7- مدرک متشکل از چهار توضیح به فارسي که دیدگاهی از پروژه 111 از همان زمان پیش از دسامبر 2002 تا ژانویه 2004 ارائه می‌دهد. این مدارک موارد متنوعی از تلاش يك نهاد نامشخص برای توسعه و ساخت کلاهک پوششی موشک شهاب 3 قابل ایجاد ظرفیت جدید برای سیستم این موشک را شامل می‌شود. این مدرک همچنین يك فیلم کوتاه درباره مونتاز محفظه کلاهک را نشان می‌دهد.

مدرک 8- دستورالعمل‌هایی برای مونتاز بخش‌های این محفظه، مونتاز ظرفیت داخلی این محفظه، مونتاز محفظه برای کلاهک شهاب 3 شامل 18 صفحه به فارسي است که در دسامبر 2003 و ژانویه 2004 توسط گروه E6 پروژه 111 تولید شد.

مدرک 9- "سیستم کنترل مواد منفجره و گزارش ساخت و طراحی" مدرکی 48 صفحه‌اي به فارسي است که به تاريخ دسامبر 2003 تا ژانویه 2004 بازمی‌گردد و توسط پروژه 111 تولید شد.

مدرک 10- "مونتاز و راهنمایی‌های اجرایی برای سیستم کنترل مواد منفجره"، مدرکی 17 صفحه‌اي به فارسي است که به تاريخ دسامبر 2003 تا ژانویه 2004 بازمی‌گردد و توسط گروه‌های E2, E3 از پروژه 111 تولید شد.

مدرک 11- "طراحی و ساخت سیستم کنترل مواد منفجره"، مدرکی 29 صفحه‌اي به فارسي است که به تاريخ دسامبر 2003 تا ژانویه 2004 بازمی‌گردد و توسط گروه‌های E2, E3 از پروژه 111 ساخته شد.

مدرک 12- "شبیه‌سازی عنصر محدود و تحلیل فعال ناپایدار از ساختار کلاهک"، مدرکی 39 صفحه‌اي است که به تاريخ فوریه تا مارس 2003 بازمی‌گردد و توسط گروه E5 از پروژه 111 تولید شد.

مدرک 13- "اجرای نیازهای مشخصات گروهی کلاهک موشک شهاب 3 با ظرفیت جدید و با استفاده از شیوه بهینه‌سازی غیرخطی"، مدرکی 36 صفحه‌اي به فارسي است که به تاريخ مارس تا آوریل 2003 بازمی‌گردد که توسط گروه E4 از پروژه 111 تولید شد.

B- دیگر پرسش‌ها

B1- پرسش‌های پاسخ داده شده در نامه‌های آژانس در هشتم و دوازدهم فوریه 2008

1- آژانس درباره دخالت احتمالی يك عضو موسسه فیزیک کاربردی در فعالیت ایران بر سر چاشنی‌های سیم انتقال انفجاری، تلاش این شخص برای تهیه طیف‌سنج گاما برای سوراخ HP و تلاش ایران برای تهیه شکافت‌های جرقه‌اي توسط يك نفر دیگر از این کشور سؤال پرسید. ایران اظهار داشت که این شخص در فعالیت مربوط به سیم‌های انتقال انفجار دخالت نداشت و درخواست تهیه برای ثبت در وزارت نفت بود. ایران تلاش‌های ادعایی برای تهیه شکافت‌های جرقه‌اي توسط يك نفر دیگر را رد کرد. آژانس به بررسی اطلاعات ارائه‌شده از سوي ایران ادامه می‌دهد.

2- آژانس همچنین از ایران خواست تا در خصوص برنامه موسوم به پروژه 4 را که به غنی‌سازی احتمالی اورانیوم مربوط می‌شود، شفاف‌سازی شود. ایران اظهارات گذشته خود را تکرار کرد مبنی بر این که هرگز پروژه 4 وجود ندارد و برنامه غنی‌سازی اورانیوم در ایران نیست مگر این که توسط سازمان انرژی اتمی ایران انجام شود. این آژانس به بررسی اطلاعات ارائه شده از سوي ایران در این خصوص ادامه می‌دهد.

3- آژانس درباره پروژه‌های زیر سؤال کرده است: "پروژه 1/11/5"، کارخانه بندرعباس در جنوب ایران، "پروژه 2/11/5" تبدیل کیک زرد به گاز UF6 و "پروژه 5/11/5"، تحقیق و توسعه درباره معدن و

استخراج. ایران وجود این پروژه‌ها را انکار کرده است. آژانس به ارزیابی اطلاعات ارایه شده از سوی ایران ادامه می‌دهد.

4- آژانس از ایران خواسته که درباره اهداف سفرهایی که در 1998 الی 2001 به خارج از کشور توسط آقای "فخری‌زاده" و دیگر افرادی که در برنامه هسته‌ای ایران دخیل بوده‌اند، توضیحات لازم را ارایه کند و افراد، شرکت‌ها و نهادهایی را که این نشست‌ها با آنها برگزار شد، مشخص کند. ایران اعتراف کرده که این دیدارها صورت گرفته‌اند اما عنوان کرده که هیچ یک از آنها به فعالیت‌های هسته‌ای از جمله غنی‌سازی اورانیوم ارتباطی نداشته و جزئیاتی ارایه نکرد. آژانس در 14 ماه می بار دیگر درخواست خود را برای پاسخ‌های جزئی بیشتر تکرار کرد.

5- ایران در پاسخ به درخواست‌های آژانس این امر را رد کرد که تلاش‌هایی برای تامین منابع نوترونی در سال 2003 انجام داده است. ایران همچنین این امر را رد کرده است که در سال 1997 تلاشی برای کسب گذراندن دوره‌های آموزشی محاسبات نوترونی، جداسازی غنی‌سازی / ایزوتوپ، نرم‌افزارهای مخصوص فشارهای بالا، منابع نوترونی و موشک‌های بالستیک انجام داده است (GOV/2008/4، پاراگراف 40). آژانس همچنین درخواست کرد تا ایران دلایل لازم را درباره درج درخواست اینترنتی برای سابقه کاری دانشمندی که در زمینه معادله "تیلور- سدوف" برای استنتاج تشعشع انفجار توپ هسته‌ای کارآمد باشد را در کنار تصاویری از آزمایش‌ترینیتی در سال 1945 ارایه کند. ایران عنوان کرده است که این دانشمند بر تحلیل ابعاد و اندازه کار فعالیت می‌کرده و منابع مربوط به سابقه کاری وی در دسترس عموم است. آژانس اجازه نیافت تا به افراد مرتبط با این موضوعات دسترسی داشته باشد ولی همچنان به ارزیابی اطلاعات ارایه شده از سوی ایران ادامه می‌دهد.

B-2- سوالاتی که در نامه 9 می 2008 آژانس مطرح شد

- 6- آژانس از ایران خواست که توضیحات اضافی درباره برنامه هسته‌ای ایران را ارایه کند. سوالات مربوطه به شرح زیر بودند.
- (a) اطلاعاتی درباره نشست‌هایی که در سال 1984 در سطح مقامات عالی‌رتبه ایران برای احیای برنامه هسته‌ای پیش از انقلاب انجام شد.
 - (b) اطلاعاتی درباره نامه‌ای که توسط رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام در سپتامبر 2006 منتشر شد که در آن به امکان دستیابی به سلاح هسته‌ای اشاره شده است.
 - (c) تلاش‌های رئیس پیشین مرکز تحقیقات فیزیک PHRC و گروه صنعتی شهید همت برای دستیابی به افلام خاص با کاربرد هسته‌ای و دو منظوره برای دانشگاه فنی و سازمان انرژی اتمی ایران AEOI صورت گرفت (GOV/2008/4 پاراگراف 18).
 - (d) حدود و دامنه سفری که توسط مقامات سازمان انرژی اتمی ایران به تاسیسات هسته‌ای پاکستان در سال 1987 انجام شد.
 - (e) اطلاعاتی درباره نشست‌هایی که میان مقامات ایران و اعضای شبکه تهیه و تامین در سال 1993 در دبی صورت گرفت.
 - (f) نقش کمیته مرکزی انقلاب اسلامی در میدالاتی که با آن شبکه تامین مواد در سال 1989 انجام شد.
 - (g) این که این طرح‌های پیرو وجود داشته‌اند یا الان نیز وجود دارند، اهداف آنها، وضعیت کنونی و نهادهای درگیر: پروژه 4/8، پروژه 3.14، پروژه 8، پروژه 13 (پروژه 44)، گروه 14، پروژه 10، پروژه 19 و پروژه 159.
 - (h) اسناد اثبات‌کننده درباره ترتیب میله‌ها و صفحه‌های آلومینیوم که در تاریخ 27 ژانویه 2006 به آژانس ارائه شدند (GOV/2006/15، پاراگراف 37).
 - (i) ماهیت، اهداف مورد نظر و کاربرد تجهیزات پایش پرتوافشانی که یکی از کارکنان موسسه فیزیک کاربردی برای بدست آوردن آن تلاش کرد.
 - (j) اطلاعات درباره هدف کار انجام شده توسط شرکت پیشگام در سال 2000 مربوط به طرح فرایند PUREX برای سازمان انرژی اتمی ایران.
 - (k) توافقنامه‌ای که، طبق اطلاعات منابع آزاد، در 21 ژانویه 1990 توسط وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح برای ساخت یک راکتور 27 مگاواتی در اصفهان امضا شد.